

Cogitatum
itaque scien-
tiarum, & ar-
tium universi-
tatem in Op-
pido Tunonii
erigere.

Civitati Gebennen. prædicta confiscantur, & exinde ingens eorumdem circumvicinorum populorum numerus præannonæ caritate, bellique, & aliis temporum calamitatibus, ad dictam Civitatem Gebennen. confugerunt, ibique cum aliunde non habeant, quo vivant, adhuc de præfenti commorantur, qui tamen, ac alii innumeri in ea commoditatibus prædictis fruendi gratia tantum degentes, si illas alibi haberent, pie, & Catholicè vivere pollicentur.

§. 3. Et propterea si in dicto Oppido Tunonii una Domus Albergamentum nuncupanda omnium scientiarum, & Artium sub Invocatione Beatæ Mariæ Compassionis, seu Septem Dolorum, que per unum Præfectum, & septem Presbyteros seculares probata, & exemplaris vitæ existentes, ac juxta Ritus, & Instituta dilectorum filiorum Presbyterorum secularium Congregationis Oratorii de Urbe regi, & gubernari, & in qua tamquam publica omnium scientiarum, & Artium Universitate, ad instar aliarum publicarum, & famosarum Universitatum, omnes scientias, & Artes præcipue Theologia Scholastica, controversiæ, casus conscientiæ, Sanctorum Patrum Traditiones, & Sacræ Scripturæ publice doceri, & legi, ac omnes è densis hæresis tenebris ad lucis splendorem accedentes recipi, & educari, ac fidei Catholice præceptis, omnibusque scientiis, & Artibus pro cujusque ingenii acumine imbui, & instrui debeant, illique sic edocti, & imbuti, juxta cujusque capacitatem, & industriam fructum eidem Domui adferant, ex quo merces, & alienabilia comparantur, & qui ad eas comparandas Gebennam petebant, pro majori eorum commoditate, Tononium, & ad dictam Domum, rebus hujusmodi tunc circumfluentem se conferant, ac in eandem Societatem cujusvis generis, sexus, conditionis, & professionis personæ, catholicæ tamen viventes recipiantur, & in ea quilibet suæ Artis, aut Scientiæ talentum exerceat, variisque modis ad hæreticorum conversionem excogitet, perpetuo erigeretur, & institueretur, illique sic erecta, & instituta pro ejusdem Domus, illiusque Alumnorum, & habitatorum sustentatione, & manutentione, tres Prioratus Conventuales, videlicet Sancti Jorii, quem Gregorius tituli Sancti Augustini Presbyter Cardinalis de Montelparo nuncupatus noster, & Nantuaci, quem Tyberius Mutus, ac Contamine locorum, seu Oppidorum Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis Gebennen. prædicta, & Gratianopolitan, seu alterius Diocesis, quem Philippus Butius Clerici dilecti filii ex concessione, seu dispensatione Apostolica in Commendam ad eorum vitam obtinent, etiam perpetuo unirentur, annecterentur, & incorporarentur, ex hoc profecto ipsorum Hæreticorum conatibus, & vesutiis obviaretur, ac illorum conversioni, nec non fidei propagationi, Animarumque prædictarum saluti, & securitati plurimum consuleretur; nec in dictis Prioratibus divinus cultus minueretur.

Eique non-
nullos Pri-
oratus unire.

§. 4. Nos igitur personarum, quæ verum iter salutis agnoscunt, Animarum saluti, fidei Catholice exaltationi, hæresumque evulsioni consulere, ac alias in præmissis opportune providere volentes: Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione Nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, in dicto Oppido Tunonii, & loco jam ad hoc per dictum Carolum Emanuelem Ducem concessio, ac per Ven. Fratrem Nostrum, Claudium Episcopum Gebennen. benedicto, unam Domum Albergamentum nuncupat. omnium scientiarum, & artium sub dicta Invocatione Beatæ Mariæ Compassionis, seu septem Dolorum pro uno Præfecto, & septem Presbyteris secularibus vitam, & Instituta prædictorum Presbyterorum dictæ Congregationis Observantibus, per quos ipsa Domus, ejusque Incola, & habitatores regi, & gubernari, ac illorum bona administrari, nec non in eadem Domo persona de novo ad Christi fidem conversæ, & reversæ cujuscumque gradus, status, Ordinis, conditionis sint, recipi, & educari, ac Doctrina Christiana, scientiis, aliisque artibus, & omnibus demum virtutibus ad Dei Optimi Maximi, Beatissimæque ejusdem Matris honorè tendentibus per Lectores, Magistros, aliosque artium, & scientiarum hujusmodi peritos inibi constituendos, & deputandos imbui, & juxta ejusdem Domus Statuta etiam degere, ac in ea, tamquam publica omnium scientiarum Universitas, scientia præsertim prædicta, & omnes etiam Artes doceri, & publice legi, & instrui debeant cum omnibus, & singulis privilegiis, Immunitatibus, Indultis, Indulgentiis, concessionibus, & gratiis ad instar aliarum publicarum, & præsertim Nostrarum Bononiæ, & Perusie, aliarumque Italiae Universitatum, & prout illarum Scholares, Alumni, Magistri, Lectores, & alii habitatores quomodolibet fruuntur, & gaudent, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo, sine alicujus præjudicio, erigimus, & institimus.

Dictam Uni-
versitatem eri-
git Clemens.

Eique dictos
uniri Prioratus

§. 5. Eidemque Domui sic erecta, & instituta Prioratus prædictos ex nunc. prout ex tunc, & e contra, cum primum illos percipimus, etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem Gregorii Cardinalis, ac Tyberii, & Philippi prædictorum respectivo in Romana Curia, vel extra eam vacare, seu Commendas ipsas cessare contigerit; Ita, quod liceat pro tempore existentibus Præfecto, & Presbyteris prædictis eorumdem Prioratum, & cujuslibet eorum, postquam vacaverint, ut præfertur, corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios apprehendere, & perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, levare, dislocare, ac in suos, & Prioratum, & Domus hujusmodi, nec non Alumnorum, & habitatorum ejusdem Domus uti-

lita-

Præfecti Do-
mus facultatè
concedi sta-
tuta.

Franciscum
de Sales Præ-
fectum depu-
tat.

Et domum in-
stantibus non-
nullas indul-
gentias largi-
mur.

Clausula:

litatem, & usum convertere, Diocessani loci, vel alterius cujusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus: prædictamque Domum cum illius annexis, & dependentiis hujusmodi, nec non personis, & aliis ejus Alumnis, & habitatoribus sub nostra, & Sedis Apostolica, necnon unius ex venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus per eundem Præfectum pro tempore eligendi, & pro hac vice sub dilecti filii nostri Cæsaris tituli Sanctorum Nerei Achillei, & Domitillæ Presbyteri Cardinalis Baroni nuncupati protectione, & auspiciis suscipimus.

§. 6. Eiusdem Præfecto, & Presbyteris, ut pro Domus prædicta, illiusque personarum salubriori directione, quæcumque statuta, & Ordinationes licite, & honesta, sacrisque Canonibus, ac Concilii Tridentini Decretis minime contraria tam super receptione personarum ad dictam Domum venientium, & recipiendarum, quam divinorum inibi, & in annexis Prioratibus hujusmodi celebratione, ac scientiarum, Artiumque liberalium, & Mechanicarum lectura, doctrina, & institutione, & alias, prout eisdem Præfecto, & Presbyteris benevisum, dictæque Domus regimini, & administrationi magis consultum fuerit, ipsam prius dicto Cardinali Protectori ostensis, & communicatis, condere, & condita, quoties opus fuerit, immutare, limitare, & corrigere, ac secundum rerum, & temporum qualitatem interpretari, & illorum loco alia statuta, & Ordinationes, quoties eis placuerit, & visum fuerit, de novo edere, & condere, ad quorum observationem singuli de dicta Domus gremio existentes adstricti sint, & esse censentur, plenam, & omnimodam auctoritatem, potestatem, & facultatem, Apostolica auctoritate, & tenore similibus concedimus, & impertimur.

§. 7. Insuper dilectum filium Franciscum de Sales Præpositum Ecclesiæ Gebennen. in dicta Domus sic erecta Præfectum pro hac prima vice, eisdem auctoritate, & tenore, constituimus, & deputamus.

§. 8. Præterea de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianidelibus dictam Domum intransibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti ejus Ecclesiam singulis Beatæ Mariæ Festivitatibus diebus a primis vespere usque ad occasum solis dierum hujusmodi visitaverint, & inibi pro pace inter Principes Christianos conservanda, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresumque extirpatione, pias ad Deum preces fuderint, quo dierum prædictorum id fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, auctoritate, & tenore prædictis misericorditer in Domino concedimus, & largimur.

§. 9. Decernentes præsentibus literis nunquam tempore de subreptionis, vel obre-

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

ptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendere posse, sed illas perpetuo validas, & efficaces existere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Præfectum, & Presbyteros hujusmodi pro tempore eligenda concessas esse, ac ceteri; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet qualvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiendi debere.

§. 10. Quocirca venerabilibus Fratribus Nostris pro tempore existentibus Gebennen., & Bellicen., ac Maurianen. Episcopis per Apostolica scripta, Motu simili, mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Præfecti, & Presbyterorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentibus literas, & in eis contenta hujusmodi plenum effectum sortiri, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in violabiliter observari; necnon Præfectum, & Presbyteros prædictos illis pacifice frui, & gaudere; non permittentes ipsos, aut eorum quempiam contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari: contradicentes quoscumque, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Executores
designati.

§. 11. Non obstantibus nostra, quatenus opus sit, de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, nec non facti: Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur expresse, nequis extra suam Civitatem, vel Diocesium, nisi ex certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diocesis ad judicium evocetur: Seu ne judices a Sede prædicta deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere audeant, vel præsumant, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationi-

Derogatio
contrario.

1599.

tionibus Apostolicis, necnon Prioratum, & Ordinum prædicatorum, ac Monasteriorum, a quibus Prioratus ipsi forsan dependent juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritan. & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de Prioratibus hujusmodi speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum: quas quidem literas, & processus habitos per easdem, ac inde sequuta quæcumque, ad Prioratus prædictos volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quo ad affectationem Prioratum, vel Beneficiorum aliorum præjudicium generari. Seu si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, Indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenoribus existant, per que præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Oneribus Prioratum latu-
ficiendum.

§. 12. Provisio, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem hujusmodi Prioratus prædicti debitis non fraudentur obsequiis, & in eis Animarum cura, si qua illis imminet, nullatenus negligatur, neque Monachorum, & Ministrorum numerus minuat, sed Prioratum hujusmodi, & Conventuum eorundem congrue supportentur onera consueta.

Et insuper ex nunc irritum decernimus, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula po-
nales.

§. 13. Nullo ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, unionis, annexionis, incorporatio-

nis, susceptionis, concessionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, elargitionis, mandati, derogationis, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo nono, Kalendis Aprilis Pontificatus nostri Anno VIII.

Dat. die 1.
Aprilis 1599.
An. VIII.

CCCLXXIII.

Unio Prioratus, ac Parochialis Ecclesiæ de Fenovillet Ordinis Sancti Benedicti Carcassonen., & Tholosan. Diocesum Seminario Tholosan.

Ex Regest. in
Secret. Brev.

CLEMENSE PISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

AD exequendum Pastoralis Officii debitum paternis, & sollicitis Studiis vigilantes circa statum Seminariorum Ecclesiasticorum, in quibus Adolentescentes a teneris annis ad pietatem, & religionem informantur, & ex quibus docti, & strenui Catholice Fidei defensores procedunt, salubriter dirigendum libenter intendimus, ac illis, ut personæ in eis degentes in suis necessitatibus releventur, de congrua dote per unionem Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac alias providemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Exordium.

§. 1. Sane dilectus filius noster Franciscus tituli Sancti Petri ad Vincula presbyter Cardinalis de Gioyosa nuncupatus, qui Ecclesiæ Tholosanæ ex concessione, & dispensatione Apostolica præesse dignoscitur, Nobis nuper exposuit, quod alias ipse provide considerans in Civitate Tholosana Seminarium Ecclesiasticum juxta dispositionem Sacrorum Canonum, nondum erectum fuisse; his vero temporibus hujusmodi Seminarium in prædicta Civitate, & illius Diocesi apprimè necessarium esse, ideo pro suo Pastoralis Officio in prædicta Civitate unum Seminarium Ecclesiasticum, in quo pueri Civitatis, & Diocesis prædictarum recipi, & in liberalibus disciplinis, ac pietatis, & virtutis studio informari deberent, tam sua Ordinaria, quam sibi ab eisdem Sacris Canonibus ad id attributa, & delegata auctoritate perpetuo sub certis modo, & forma, tunc expressis erexit, & instituit, prout in scripturis, seu documentis desuper forsan confectis plenius dicitur contineri.

Card. Gioyosa Seminarium
Tholosanum
erigit.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, dicto Seminario aliqua dos saltem pro onerum illi incumbentium supportatione sufficiens nequaquam adhuc assignata fuerit: In Civitate vero, & Diocesi hujusmodi Beneficia simplicia, quæ eidem

Eique Beneficia, de quibus in Rubrica, a uniri poterit.

1599.

1599.

Seminario uniri, & incorporari commode possint, minusque ex fructibus, redditibus, & proventibus ipsorum simplicium, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum in eisdem Civitate, & Diocesi consistentium propter Cleri inopiam aliqua portio ad sustentationem, & manutentionem ipsius Seminarium, detrahi possit: Si igitur Prioratus de Fenovillet Ordinis Sancti Benedicti dictæ Diocesis, qui cura, & Conventu caret, ac a Monasterio de Frassa, alias de la Crasse dicti Ordinis, Carcassonen., quod dictus Franciscus Cardinalis in Commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione similibus obtinet, dependere dignoscitur, nec non de Fenovillet hujusmodi, ac de Saillès ejusdem Tholosan. Diocesis Parochiales Ecclesiæ ex nunc, prout postquam illum, & illas quovis modo vacare contigerit, dicto Seminario per Nos perpetuo unirentur, & incorporarentur, ac in primodicta una, & in secundo dicta Parochialibus Ecclesiis altera perpetua Vicaria pro totidem presbyteris secularibus futuris inibi perpetuis Vicariis, qui curam Animarum Parochianorum eisdem Parochialium Ecclesiarum exercere debeant, erigerentur, & instituerentur, ac portio Decimarum secundo dictæ Parochialis Ecclesiæ, quæ ad Mensam Archiepiscopalem prædictæ Ecclesiæ Tholosan. spectat, & per illius Præfulem pro tempore existentem, aut ejus Agentes propria auctoritate percipi consuevit, ab ipsa Mensa, necnon tot, ex quibus octuaginta a primodicta, & tot aliæ proprietates, & bona, ex quibus etiam octuaginta ducat. auri de Camera annuatim commode percipi possint a secundo dicta Parochialibus Ecclesiis dismembrarentur, & separarentur, & portio Decimarum, quæ ad valorem annuum quingentorum scutor. auri similis, vel circa ascendit, Seminario proprietates vero, & bona dismembrata hujusmodi prædictis Vicariis pro congrua illarum dote, & Vicariorum hujusmodi sustentatione distinde, ut infra applicarentur, & appropriarentur, hac ratione dicto Seminario de congrua dote satis opportune provisorum foret, & cura Animarum prædicta nullatenus negligetur, sed eque diligenter, & fructuose, vel etiam melius, & utilius, quam antea, exerceretur. Quare dictus Franciscus Cardinalis asserens, Prioratus sexcentorum, & primodictæ ducentorum, nec non detracta portione Decimarum prædictarum secundodictæ Parochialium Ecclesiarum hujusmodi, & aliis forsan annexorum quingentorum ducatorum auri de Camera fructus, redditus, & proventus secundum communem estimationem valorem annuum non excedere, Nobis humiliter supplicavit, quatenus præmissis annuere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Unit Clemens

§. 3. Nos igitur, qui dudum inter alia volumus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum estimationem prædictam etiam Beneficium, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeat, Ball. Rom. Tom. V. Par. III.

& semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis, quorum interesset, nec non aliarum unionum eidem Seminario hæcenus forsan quomodolibet factarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Prioratum, & Parochiales Ecclesias hujusmodi cum primum illum, & illas per cessum, etiam permutationis causa, vel decessum, seu quavis aliam dimissionem, vel amissionem, seu privationem, aut Religionis ingressam, illum, & illas ad præsens obtinentium, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex Mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, aut Sedi prædictæ per quascumque Constitutiones Apostolicas, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulas nunc, & prout tempore reservatis, aut Ordinariis Collatoribus per Constitutiones, & Regulas hujusmodi, seu literas Alternatarum, aut alia privilegia, & Indulta concessis hæcenus, & imposterum concedendis, simul, vel successive vacare contigerit, etiam si actu nunc quovis modo, quem etiam si ex illo quavis generalis reservatio, etiam in corpore Juris clausa resulter, etiam præsentibus haberi volumus pro expresso, & ex quorumcumque personis, seu per liberas resignationes illum, & illas ad præsens obtinentium, vel quorumvis aliorum de illis in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Testibus sponte factas, aut Parochiales Ecclesiæ hujusmodi per Constitutionem fel. recor. Joannis XXII. prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Execrabilis*, ac tam illa, quam Prioratus hujusmodi per assequationem alterius Beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati vacant, etiam si tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio juxta Lateranen. Statuta Concilii, ad Sedem prædictam legitime devoluta, ac Prioratus, & Parochiales Ecclesiæ hujusmodi dispositioni Apostolicæ specialiter, vel ex quavis causa generaliter reservati existant, & ad Prioratum hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura Jurisdictionalis dumtaxat imminet, super eo quoque, aut Parochialibus Ecclesiis hujusmodi inter aliquos lis, cujus statum etiam præsentibus haberi volumus pro expresso pendeat indecisa, dicto Seminario una cum eorum juribus, annexis, membris, & pertinentiis universis Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo unimus, & incorporamus.

§. 4. Ac ex nunc, prout ex tunc, & contra, postquam unio hujusmodi effectum suum sortita fuerit, in primodicta unam, & in secundodicta Parochialibus Ecclesiis hujusmodi alteram perpetuas Vicarias, de quibus tam a primava earum erectione, & institutione, quam alias quocumque modo pro tempore vacantibus, in concursu provideri, & disponi debeat pro duobus presbyteris secularibus futuris inibi perpetuis Vicariis, qui curam Animarum prædictam uniusquisque eorum in sua Ecclesia exercere, ac omnia, & singula Parochialia onera Recto-
ribus Parochialium Ecclesiarum hujusmodi
Q 2 ad

In eisdem duobus
Vicariis pro
duobus Pres-
byteris secu-
laribus erigit.

Fructus inter Seminarium, & Vicarias dividit.

ad presens existentibus respective imminetia, & alia ad effectum Parochi hujusmodi quomodolibet spectantia, & pertinentia omnino subire, & perferre teneantur, auctoritate, & tenore premissis, ibidem, etiam perpetuo, sine alicujus prejudicio, erigimus, & instituimus.

§. 5. Nec non ab eadem Mensa dictam Decimarum portionem, & a primo dicta tot, ex quibus octuaginta, & secund dicta vero Parochialibus Ecclesiis tot alia proprietates, & bona Stabilia, ex quibus etiam octuaginta ducati auri similes proventus annui commode arbitrio, & Judicio dicti Francisci Cardinalis percipi possint, etiam perpetuo dismembramus, & separamus, illaque sic dismembrata, & separata portionem Decimarum videlicet Seminario pro uberiori ejus subventione, proprietates vero, & bona hujusmodi Vicariis predictis pro congrua illarum dote, & Vicariorum hujusmodi manutentione, onerumque illis incumbentium supportatione, distincte tamen & separatim, sicut unicuique ipsarum Vicariarum illa bona cedere debeant, quae ab ipsa Ecclesia, in qua erecta est, dismembrata fuerint, & quoad portionem quidem Decimarum predictam ex nunc; quoad cetera vero proprietates, & bona hujusmodi, etiam ex nunc, prout postquam unio, & erectio hujusmodi effectum suum sortite fuerint, auctoritate, & tenore similibus, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus; Ita quod liceat modernis, & pro tempore existentibus ipsius Seminarii Rectoribus, seu Administratoribus Prioratus, & Parochialium Ecclesiarum, ac portionis Decimarum, juriumque annexorum, membrorum, & pertinentiarum suorum, ac Vicariis predictis, etiam pro tempore existentibus bonorum, & proprietatum dismembratorum, & applicatorum hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac Seminarium, & Vicariorum predictorum nominibus propria auctoritate respective libere, etiam ex nunc, quoad ipsam Decimarum portionem, apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta inde provenientia quaecumque; prout adeos, & eorum singulos spectaverit, percipere, exigere, levare, recuperare, arrendare, & locare, ac Rectoribus, seu Administratoribus, videlicet in dicti Seminarii, Vicariis vero predictis, & cuilibet eorum in suos proprios usus, & utilitatem respective convertere, Dicecesanorum locorum, vel quorumvis aliorum licentia desuper minime requisita.

Clausula pro harum literarum firmitate

§. 6. Decernentes presentes literas, etiam ex eo, quod moderni Prioratus, & Parochialium Ecclesiarum hujusmodi Possessores, alique interesse pretendentes premissis non consenserint, & ad illa vocati, & causa, propter quas premissa fiant, aut facta sint coram locorum Ordinariis, etiam tanquam a Sede predicta delegatis, vel alias examinata, verificata, & justificata non

fuerint, seu alias ex quocumque alio capite, seu causa, quantumvis legitima, & juridica, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, seu in jus, aut controversiam vocari, sive adversus illas quocumque juris, gratiae, vel facti remedium impetrari nullatenus umquam posse, illaque sub quibusvis similibus, vel dissimiliis gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, aut alios Romae Pontifices successores nostros, & Sedem predictam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine pro tempore factis minime comprehendi, vel confundi, sed illas tanquam pro dotatione dicti Seminarii ad Religionis, & piorum operum augmentum erecti concessas ab illis semper excipi, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Rectores, seu Administratores dicti Seminarii nunc, & pro tempore existentes quandocumque eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Quocirca dilectis filiis Praeposito, & Archidiacono majori nuncupato Ecclesiae Tholosan., ac Officiali Tholosan. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte predicti Francisci Cardinalis, seu Rectorum, vel Administratorum, seu Vicariorum predictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in premissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, literas predictas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, non permittentes eos, vel eorum aliquem per quoscumque contra eandem praesentium tenorem quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas hujusmodi, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 8. Non obstantibus voluntate nostra pra.

Executores deputati.

Obstantia tollit.

predicta, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII. etiam Praedecessoris nostri, & Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permisis fieri prohibentis, alisque Apostolicis, ac in Provincialibus, universalibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Prioratus, ac Ordinis predictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, & naturis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illis, & quibusvis eorum superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias in contrarium forsitan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscumque.

Prioratus, & Parochialium unitatis oneribus satisfieri praecipit.

Clausulae penales.

§. 9. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, incorporationem, & dismembrationem predictas, Prioratus, & Parochiales Ecclesiae hujusmodi debitis non fraudentur obsequiis, & animarum cura predicta nullatenus negligatur, sed illarum, & Prioratus hujusmodi congrue supportentur onera conlecta.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae unionis, annexionis, incorporationis, erectionis, institutio-

nis, dismembrationis, separationis, applicationis, appropriationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo nono. Nonis Maii Pontificatus nostri Anno VIII.

Dat. die 7. Maii 1599. An. VIII.

CCCLXXIV.

Hospitali Trecentorum Caecorum Parisiis a S. Ludovico Franciae Rege erecto confirmantur privilegia omnia, & praesertim facultas Questores instituendi pro colligendis elemosynis, servata tamen forma a Sacro Concilio Tridentino praescripta.

Ex Regest. in Secret. Brev.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Salutis nostrae amator, & author Dominus noster Iesus Christus, qui adveniente temporis plenitudine, carnem nostrae mortalitatis in forma servi assumere dignatus est, ex omnibus christiane charitatis, misericordiae, & pietatis officiis, pauperes suos verbis, & operibus conservandos evangelico praerogio commendat. Unde Nos ejus vices licet immeriti gerentes in terris pro injuncto Nobis Apostolice sollicitudinis officio, ad ea, per quae Hospitalium, ac in eis degentium pauperum, & miserabilium personarum praesertim ocalorum lumine orbatarum congruae sustentationi consulitur, & necessitatibus providetur, propensius studiis intendentes, ea, quae propterea ex Sedis Apostolice benignitate, ac Regum, & aliorum Principum munificentia liberaliter concessa, & approbata reperiuntur, ut perpetuis futuris temporibus eo firmius illibata perdurent, quo saepius dictae Sedis fuerint auctoritate communita, etiam approbationis nostrae praesidio, prompta benevolentia consolidamus, ac desuper ejusdem officii nostri partes favorabiliter imponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Procurium.

S. Ludovicus Hospitalis caecorum Parisiis erigit, & Apostolica auctoritate confirmari studet.

§. 1. Sane charissimus in Christo filius noster Henricus Francorum Rex Christianissimus tam suo, quam dilectorum filiorum Sindicorum, Gubernatorum, & Administratorum Hospitalis trecentorum pauperum caecorum Sancti Remigii Parisien. nominibus Nobis nuper exponi fecit, quod alias cum Sanctus Ludovicus eorumdem Francorum Rex tunc in humanis agens, magna Militum, & Armigerorum multitudine Comitatus ad partes Infidelium, ut ab eorum manibus Terram Sanctam eriperet, se transulisset, ipsique Infideles trecentos ex

ipsis

1599.

ipsis Militibus captivis oculos eruisent, eosque totaliter excœcassent, distus Ludovicus Rex in suum Regnum Franciæ reversus, ad præmissorum perpetuam memoriam in Civitate Parisien: Hospitale prædictum fundavit, & instituit, ac hujusmodi trecentis pauperibus cœcis in eodem Hospitali pro tempore degentibus signum Lili in pectore deferendi, nec non pro eorumdem vitæ subsidiis per dictum Regnum exquirendis Nuncios, & Quæstores deputandi licentiam concessit, nec non Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Prælati ejusdem Regni, ut Nuncios, & Quæstores hujusmodi admitterent, Apostolica auctoritate, mandari obtinuit, ipsumque Hospitale pluribus privilegiis, gratis, immunitatibus, & libertatibus per Sedem Apostolicam approbatis, insigniri curavit; sed morte præventus, illud, prout decebat, dotare non potuit.

Sixtus IV. pro eorum a limosis questum fieri per misit.

§.2. Postmodum vero sæc. rec. Sixtus Papa IV. Prædecessor noster, ad hoc ut pauperes in eodem Sancti Remigii, ac illi unitis Sancti Spiritus prope Civitatem Rothomagensis, & Sancti Michaelis Hospitalibus degentes, fidelium eleemosynis amplius adjuvarentur, Magistris, Administratoribus, servitoribus, ac aliis personis pro tempore existentibus tam Sancti Remigii, quam illi unitorum Hospitalium prædictorum, illorum fructus, redditus, proventus, eleemosynas, questus, & oblationes pro ipsis Hospitalibus, eorumque servitoribus, pauperibus, & ministris elargiendas recipiendi, illasque secundum Deum, & eorum conscientiam in usus, & utilitatem eorumdem Hospitalium convertendi, nec non in Ecclesiis, Monasteriis, & locis Regni Franciæ, ac illi adjacentium Civitatum, & Oppidorum, ad quæ dicti Quæstores nomine Hospitalium, & Pauperum prædictorum admitterentur, receptores, & captas pro eleemosynis recipiendis, & conservandis deputandi, ac circa ea, quæ in utilitatem, commodum, & conservationem Hospitalium, & pauperum prædictorum cederent, statuendi, & ordinandi, nec non super eleemosynis colligendis, indulgentiisque, & gratiis dictis Hospitalibus concessis publicandis, & acquirendis cum locorum Ordinariis, prout utilitati, & necessitatibus Hospitalium, & pauperum prædictorum expediens foret, conveniendi, & concordandi facultatem etiam concessit.

Distique Hospitali postea nonnulla concessa sunt privilegia.

§.3. Ac tam dictus Sixtus, quam diversi alii Romani Pontifices Prædecessores sui, & dictæ Sedis Legati, nec non Francorum Reges, & aliæ personæ quamplurima alia privilegia, indulta, indulgentias, libertates, concessiones, & gratias eidem Hospitalibus communitè, vel divisim, auctoritate prædicta similiter concesserunt.

Quorum aliqua hic recensentur.

§.4. Insuper piæ memoriæ Julius Papa II. etiam Prædecessor noster tunc Cardinalatus honore fungens, & Episcopus Sabinen., ac in partibus illis prædictæ Sabinen. sufficiens ad id, ut asserbat, per literas dictæ Sedis facultate suffultus, illius

vigore inter alia Confratribus, benefactoribus, servitoribus, & personis eorumdem Hospitalium, & ad illa certis temporibus confluentibus, ut servitorum, Missarum, Orationum, & suffragiorum in Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, & locis infra limites suæ legationis consistentibus facienda, & celebrandorum participes effici mererentur, eadem auctoritate etiam perpetuo concessit; Et deinde rec. mem. Alexander Papa VI. similiter Prædecessor noster inter alia voluit, & declaravit, quod dictorum Hospitalium Magistris, Administratores, Nuntii, Confratres, Servitores, Benefactores, & personæ utriusque sexus, eorumque parentes vivi, & defuncti de Missis, & aliis piis suffragiis totius Ecclesiæ Militantis participes efficerentur, ipsique Magistris, Administratores, Confratres, ac ab iis pro tempore deputati Quæstores, & Receptores bis in quolibet anno in singulis Ecclesiis, aliisque locis dicti Regni, & Provinciarum illi adjacentium caplas, seu truncos a primis Vesperis diei præcedentis, usque ad occasum solis diei sequentis permanentes, in quibus fidelium eleemosynæ pro subventionem pauperum, & aliis necessitatibus Hospitalium prædictorum reponerentur, & conservarentur, deputare possent. Quodque singuli ex Magistris, Administratoribus, Confratribus, Nunciis, & Servitoribus hujusmodi unam, vel duas Ecclesiam, vel Ecclesias illarum partium, in quibus constituti forent, visitandi, & in unaquaque Ecclesiâ septies orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam devote dicendo, omnes, & singulas indulgentias, ac peccatorum remissiones consequerentur, & quilibet eorum consequi posset, quas consequerentur, & consequi possent, si quadragesimalibus, & aliis anni temporibus, illas, quæ pro stationibus deputatæ existerent, Ecclesias in Urbe, & extra eam personaliter visitarent. Quodque infirmi, senes, valetudinarii, & alii impotentes, simili indulgentia potirentur, dicta auctoritate concessit, & indulgit, districtius inhibendo universis, & singulis locorum Ordinariis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis Prælati, & personis Ecclesiasticis tam secularibus quamque etiam dicta Apostolica auctoritate fungentibus, quam Ordinum quorumcumque etiam Mendicantium Regularibus exemptis, & non exemptis, sub excommunicationis late sententiæ pœna, quam inobedientes Episcopis inferiores incurere voluit. Nec ex tunc deinceps Magistris, Administratores, Confratres, Nuntios, Receptores, aut Servitores dictorum Hospitalium, vel ab eis deputatos, seu deputandos pro tempore, super deputacione caplarum, seu truncorum hujusmodi, aut alias contra formam facultatum eis desuper a dicta Sede concessarum, molestare, seu perturbare præsumerent. Præterea idem Julius Prædecessor singulas suas, dum legationis officio fungeretur, ac Sixti, & Alexandri

1599.

1599.

1599.

xandri Prædecessorum prædictorum literas, facultates, & concessiones, omniaque, & singula in eis contenta, nec non inde sequuta quæcumque, Apostolica auctoritate dicta ex certa scientia approbavit, & confirmavit, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan interverint in eisdem, supplevit, illaque omnia, & singula, prout per ipsum Julium tunc Legatum, ac prædictos Sixtum, & Alexandrum Prædecessores concessa fuerant, de novo concessit. Et etiam successivè similis memorie Leo X., & Clemens VII. etiam Romani Pontifices Prædecessores nostri omnia, & singula privilegia, indulta, libertates, immunitates, indulgentias, remissiones, & gratias a Sixto IV., Alexandro VI., Julio II., aliisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis dicto Hospitali Sancti Remigii, illiusque Magistris, Administratoribus, Confratribus, Servitoribus, Nunciis, & Benefactoribus, nec non libertates, & exemptiones secularium exactioem a Regibus, & Principibus, aliisque Christianis concessa, eadem Apostolica auctoritate pariter perpetuo approbavit, & confirmavit, prout singulis Prædecessorum Julii, & Legati prædictorum literis desuper confectis plenius continetur.

Prædicta privilegia confirmavit Henricus IV. Rex.

§.5. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, temporum malignitate, & vigentibus multorum annorum serie in universa Gallia Bello rum tempestatibus effectum sit, ut Christiana charitas admodum neglecta, ac numerus cœcorum, & pauperum in dicto Hospitali Sancti Remigii auctus fuerit, & exinde tam piæ opus a prædicto Sancto Ludovico Rege charitatis affectu institutum facile deperire possit, nisi piorum fidelium eleemosynis adjuvetur; Hujusmodi vero auxilium parum proficuum, & utile sit evasurum, nisi ad eleemosynarum collectas personæ particulares per totum Regnum prædictum deputentur, & licet per Decreta Concilii Tridentini propter pravos eleemosynarum Quæstorum abusus, statutum sit, eorum nomen, atque usum penitus abolendum, nec ipsos ad effectum hujusmodi exercendum ullatenus admittendos, in eis tamen eleemosynarum Hospitalibus, in quibus hospitalitas actu exercebatur, ad eorum sustentationem a devotis Christianis erogari solitarum perquisitio, & collectio ab honestis personis, honestoque modo facta non prohibeatur. Quare dictus Henricus Rex asserens, se a Regali, & Christiano stemmate ejusdem Sancti Ludovici originem ducere, propter illius vestigia ad Hospitale Sancti Remigii prædictum singularem devotionis affectum gerege, ac Syndicos, Gubernatores, & Administratores dicti Hospitalis ex primariis Civibus dictæ Civitatis, Parlamenti Parisien. existere, nominibus prædictis Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus eisdem privilegiis, indultis, libertatibus, concessionibus, & gratiis pro illarum firmiori subsistentia, robur confirmationis Apostolicæ adicere, ac alias sin præmissis opportune

providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat Clemens.

§.6. Nos igitur, qui piis fidelium quorumlibet, præsertim Regum, desideriis ad Hospitalium, & pauperum in illis degentium subventionem, & sustentationem pertinentibus libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, Syndicos, Gubernatores, & Administratores prædictos, eorumque singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, nec non singularum literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, indulta, libertates, immunitates, indulgentias, remissiones, concessiones, & gratias ab eisdem Sixto IV., Alexandro VI., Julio II. etiam, dum legationis munere fungeretur, Leone X., & Clemente VII., aliisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, Hospitali Sancti Remigii, illiusque Magistris, Administratoribus, Confratribus, Servitoribus, Nunciis, & Benefactoribus prædictis communitè, vel specialiter, nec non libertates, & exemptiones secularium exactioem a Regibus, & Principibus, aliisque Christianis concessa, & elargita, dummodo quoad præsentibus non expressa illa sint in usu, ac licita, & honesta, sacrisque Canonibus, & dicti Concilii Tridentini decretis minime contraria.

Ac præcipue eleemosynas quarandi ad formam tamè Concilii Tridentini.

§.7. Nec non quoad facultatem habendi caplam, seu truncos bis quolibet anno in singulis dicti Regni Ecclesiis, quatenus id etiam sit in usu dicta Apost. auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis plenarie, & inviolabilis firmitatis robur adicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan interverint in eisdem, supplementis, & nihilominus nunc, & pro tempore existentibus Syndicis, Gubernatoribus, & Administratoribus Hospitalis Sancti Remigii hujusmodi, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, petita, & obtenta in primis, annis singulis locorum Ordinariis in scriptis licentia, quam ipsi Ordinarii omnino gratis dare debeant, eleemosynas, & quæcumque alia charitatis subsidia per personas honestæ vitæ ad id ab ipsis Syndicis, Gubernatoribus, & Administratoribus pro tempore deputatas, ad usum dicti Hospitalis Sancti Remigii, illiusque pauperum in universo Regno prædicto, ac singulis ejus Provincis, Civitatibus, Terris, Burgiis, Villis, & locis exquiri, & colligi facere, illasque, & illa recipere, & levare libere, & licite valeant; Ita tamen, quod hujusmodi eleemosynæ in usum dicti Hospitalis, ad illius pauperum necessitates sublevandas dumtaxat convertantur, auctoritate, & tenore

Inhibens quominus quoscumque molestentur.

re predictis etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.8. Decernentes Syndicos, Gubernatores, & Administratores predictos, & ab eis ad receptionem elemosynarum hujusmodi deputatas personas per locorum Ordinarios, seu eorum Vicarios in spiritualibus generales, aut officiales, nec non Fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cruciatæ sanctæ, ac Ordinis Beatæ Mariæ Redemptionis Captivorum deputatos, vel quoscumque alios quavis auctoritate fungentes molestari, perturbari, vel inquietari non posse.

Clausula.

§.9. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, aut Commissarios, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designati.

§.10. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis Remen., & Rothomagen., ac Episcopo Parisien. committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Henrici Regis, necnon pro tempore existentium Syndicorum, Gubernatorum, & Administratorum predictorum, vel alicujus eorum fuerit requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac Syndicos, Gubernatores, & Administratores predictos, omnesque alios, quos presentes ipsæ concernunt, & concernent in futurum, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper contra earumdem presentium tenorem quomodo libet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§.11. Non obstantibus præmissis, & Sanctæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. itidem Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis præter suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam diem a fine suæ Diocesis ad Judicium evocetur. Seu ne Judices a Sede prædicta deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, vel præfu-

mant, ac in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, necnon in Sinodalibus, Provincialibus, & universalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Modus in quo situationibus servandus.

§.12. Volumus autem, ac per easdem presentes decernimus, quod personæ ad collectionem elemosynarum hujusmodi pro tempore deputatæ, eo majus sine dolo, & modeste fungantur, Quæstorum nomen non gerant, nullas indulgentias divulgent, nec per se, vel alium prædicent, privilegia sua non ostentent, Reliquias, cartas, Imagines, aliave similia ad Christianos excitandos, aut ulla instrumenta, vel quorumcumque Quæstorum insignia non circumferant, minas, & imprecationes ad extorquendas pecunias, aut alia bona non intendant, nihil quasi debitum, & consuetum petant, nulla arte utantur, sed simpliciter pie, & modeste pro subventionem dicti Hospitalis petendo, id quod sponte offertur, tantum accipiant, nullamque super dictis elemosynis quovis nomine conventionem etiam in dicti Hospitalis utilitatem faciant; Ordinarii autem locorum pro præmissorum præcisa observatione, non solum ex aliorum delatione, sed ex suo etiam officio inquirent, si qua fraus ab ipsis Collectoribus præsertim adversus leges, eis præscriptas committatur, quos si Reos vere repererint, pro modo culpæ arbitrio suo puniant, eosdemque statim a collectione elemosynarum hujusmodi amoveant, ac alios, qui boni, & idonei sint, ab eisdem Superioribus curent sufficiens.

Transumptis danda fides.

§.13. Quodque earumdem presentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, ea prorsus ubique in Judicio, & extra fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausula.

§.14. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, voluntatis, & Decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 7. Maii 1599. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo nono, Nonis Maji, Pont. nostri Anno VIII.

Con-

CCCLXXV.

LEO UNDECIMUS

PAPA CCXXXIV.

A. N. C. H. MDCV.

Decretum Congregationis S. Officii, quo cavetur, quominus aliquis Litanis, vel Sanctorum, vel B. M. V. utatur, quæ a Congregatione Sacrorum Rituum non fuerint approbatæ.

De hac Congregatione habes Constitut. 117. Sixti V. Immenſa Tom. IV. Par. IV. fol. 392. Congr. V.

Nonnulli Litanias proprio mane vulgare verant.

Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa VIII. Quoniam multi hoc tempore privati etiam homines, prætextu alende devotionis, novas quotidie Litanias evulgant, ut jam prope innumerabiles formæ Litaniarum circumferantur, & in nonnullis ineptæ sententiæ, in aliis (quod gravius est) periculose, & errorem sapientes inveniantur, pro sollicitudine sua pastorali providere volens, ut animarum devotio, Deique, ac Sanctorum invocatio, sine ullius detrimenti spiritualis periculo foveatur;

Clemens scilicet Congregationi Rituum examinandas tradi. mandat.

§.1. Præcipit, & mandat, ut retentis antiquissimis, & communibus Litanis, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, necnon Litanis de Beata Virgine, quæ in Sacra Eccl. Lauretana decantari solent; quicumque alias Litanias edere, vel jam editis in Ecclesiis, five Oratoriis, five Processionibus, uti voluerint, eas ad Congregationem Sacrorum Rituum recognoscendas, & si opus fuerit, corrigendas mittere teneantur, neque sine licentia, & approbatione prædictæ Congregationis, eas in publicum edere, aut publice recitare præsumant, sub poenis (ultra peccatum) arbitrio Ordinarii, & Inquisitoris severe infligendis.

§.2. Præfens Decretum factum fuit in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali, coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro, ac Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus, octavo Idus Septembris, Anno a Nativitate Domini Nostri Iesu Christi 1601.

Dat. die 6. Septemb. 1601.

Alexander Medicus electus est in Romanum Pontificem Kalendis Aprilis anno 1605, & Leonis XI. nomen assumpsit. V. autem Kalendas Majas defunctus, septimo supra vicissimum Pontificatus sui die, imperante Rodulpho II. sepultus est ad Sanctum Petrum. Vacavit Sedes dies xviii.

I.

Declarat per Secularizationem Ecclesiæ S. Vincentii de Cardona Ordinis Canonicorum S. Augustini Urgellen. Diocesis nullum præjudicium illatum fuisse Abbati, quoad jurisdictionem civilem, & criminalem super Canonicos ejusdem Ecclesiæ, & Collegiæ S. Jacobi de Calaff Vicen. Diocesis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

LEO PAPA UNDECIMUS

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito jus suum unicuique conservare tenemur, & ad hunc effectum dubia quacumque, quæ ex concessionibus, & gratis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris emanatis oriri possunt, ne inde lites postea inter Ecclesiasticas præsertim personas oriantur, oportuno na-

Exordium.

R de-